

s mint gyürü gyürüben rönkön
benne mered meg örökkön

.....
Isten szemében szálla,
aki e létből száll ki,
odalenn test nélkül kószál,
ahogy most én is szálllok

testünk a titkos zárka,
mely más testekből zár ki,
nehezen nyit, halkán zár –
lélek jár bele hálni

és ha az ég már okker,
lenyul Ő értünk akkor,
azokért, akikért kár –
Ő vigye el, ne az aggkor

Balla Zsófia

NAPLÓRÉSZLET

Zsebünkben egészben elfonnyadt
színházjegyek. Pesti barátnőm így szól
a hazautazóhoz: „idáig vagyok veletek”.
Emberek sokasága körítette barátom házát.
Meghalt Bözödi György, Vermesy Péter;
Danilo Kišt szerettem volna egyszer megölelni.
Ilona néni öt órát várt sötét, bűdös váróteremben
a temesvári vonatra. Történész-születésnap volt.
Hanuka Karácsony estjére esik, micsoda
elégtétel. Égnek a Karácsonyfán
a Makkabeusok gyertyái!
Érzem, hogy megtörik a jég; illata van.
(Vigyázz, áradat.)
Köszöntöm a hallgatókat, a ránkfüttyülőket,
szeretettel.

KOLOZSVÁR. 1989. DECEMBER 16.

EGON SCHIELE: ÁHITAT

Apáti Miklós / RÁOLVASÓ

Ha majd Istennel találkozunk
és újra lesz hazánk,
lehajlik hozzánk a túl habos
cseresznyefaág: meddő virága

helyett szókat mond rá a szánk,
ráolvasunk és fölolvassunk,
és lesz majd ének is, – – –
a fájó helyett egy új anyánk.